

мовлення, надає відчуття дотичності до прогресу суспільства, спонукає до вивчення англійської мови. З іншого боку, може призводити до ускладнення сприйняття людьми, незнайомими зі сленгом ІТ-галузі.

Отже, ІТ-сленг має як позитивний, так і негативний вплив на суспільство. Деякі дослідники закликають суспільство відмовитись від використання сленгу, бо вважають його негативний вплив на суспільство критичним. Але це твердження невірне принаймні для ІТ-сленгу. Для поліпшення комунікації потрібно складати та постійно оновлювати словники ІТ-сленгу, зважати під час спілкування на те, що сленг може бути незрозумілим для людей поза ІТ-галуззю.

Бакало Д.О.
Науковий керівник: Сабадир Г.І.
НТУ «ХП»

ЯВИЩЕ МОВНОГО ПУРИЗМУ

Пуризм – це прояв турботи про чистоту літературної мови та культури мовлення. Його основна мета – це утвердити стандартну літературу й науку та очистити її від поза літературних явищ. Взагалі, тема пуризму є досить суперечлива і неоднозначна. Адже всьому властивий розвиток та відхід від минулих понять. Тому із розвитком суспільства, пуризм втрачає свою актуальність через критичні погляди стосовно цієї теми. Проте, давайте розглянемо самий початок зародження цих ідей та що було підґрунтям для їх розвитку та поширення.

Початок створення напрямку «пуризм» пов'язаний з часом його утворення, а саме коли вчені та письменники почали активно вивчати класичні твори та прагнули відтворити їхню стильову чистоту. Загалом розглядалися твори античної літератури та твори латинських авторів. А сам термін «пуризм» з'явився внаслідок праць французького лінгвіста та граматики Клода Фав'єра «Le purisme dans la littérature». Основні пункти цього напрямку включають у себе:

1. Вишуканість мови: уникаючи грубих або розмовних форм, у своєму мовленні пуристи використовували вишукані вирази та літературні норми написання.
2. Чистота та точність: пуристи вірили в необхідність чистоти мови, тому основну увагу приділяли точності використання мовних форм, та запобігали використанню нечітких висловів.
3. Використання архаїчних форм: саме елементи античності були популярні в пуристичному стилі, тому часто застосовували застарілі слова, чи архаїчні граматичні конструкції.
4. Вплив античних літературних форм: як засоби вираження, пуристи використовували форми та жанри античної літератури, такі як діалоги, епоси, та оди. Твори Цицерона, Вергілія та Овідія мали велике значення у розвитку цього руху. У Франції цей напрямок тривав кілька століть, доки на заміну не прийшли нові стилі мовлення, такі як реалізм та романтизм.

В Україні пуризм почав свій розвиток у 18-19 століттях. Основна мета пуристів полягала в піднятті стандартів української мови та літератури, а також в її визнанні як літературної мови. Пуристичні тенденції розвиваються тоді, коли національна мова зазнає значних зрушень під впливом суспільних чинників. Саме таким чинником в Україні виступає тиск з боку Московії. У такій ситуації пуризм постає як реакція на загрозу денационалізації, втрати самобутності культури й національної мови. Протягом 19 століття пуристи в Україні активно боролися з викоріненням української мови та культури, тому використовували архаїчні форми, взірці античності та вишукані вирази у своїх творах. Тенденції пуризму активно підтримували Олесь Гончар та Іван Огієнко, адже виступали проти «московського» впливу. Тому висловлювали підтримку ідеї чистоти української мови: прагнули використовувати мову у оригінальному вигляді, запобігаючи запозиченням та впливу інших мов та мовних форм. На відміну від Гончара та Огієнка, Пантелеймон Куліш критично ставився до пуристів. Адже вважав, що штучно очищаючи мову, можна обмежити її розвиток та взаємодію з реальним життям – «Мова має еволюціонувати відповідно до потреб суспільства та не повинна бути обмежена статичними

стандартами». Тому цей рух розділювався на два табори – крайніх та поміркованих пуристів. Різниця між ними полягала в різних тенденціях поповнення термінологічних словників. Якщо помірковані пуристи сприймали запозичення як звичайне явище розвитку наукового стилю, то крайні пуристи пропонували замінити запозичені терміни споконвічно українськими відповідниками. Так, замість слова «новина» пропонувалось «вість», замість «маятник» – «хитун», «фотографія» – «світлина», «знімок». В історичному контексті цей процес був спробою утвердити ідентичність власної мови. Так само чеська мова відроджувалася, чинячи опір німецькій мові, а болгарська – турецькій.

Тому, як висновок, можна сказати, що пуризму має бути місце в нашій мові та культурі. Проте ідеї крайніх прибічників цього руху є занадто критичними для сучасного суспільства та розвитку української мови. Хоча загальна ідея збереження споконвічних традицій та норм, захист від втрати самобутності та денационалізації є дуже актуальною для нашого сьогодення.

Балуцел Т.С., Україна
Науковий керівник: Сабадир Г.І.
НТУ «ХП»

НЕДОЛІКИ ОНЛАЙН-ПЕРЕКЛАДАЧІВ

Кожен з нас неодноразово стикався з необхідністю перекласти на іншу мову якесь слово, фразу чи цілий текст. І далеко не завжди ми можемо це зробити за допомогою власних знань, а паперові словники поступово втрачають свою актуальність з розвитком нових технологій. Набагато простіше ввімкнути телефон та вбити у пошук «Перекладач» або відкрити відповідний додаток, ніж копирсатися у товстій книжці. Але ж чи насправді це така корисна та досконала річ?

Поширення штучного інтелекту розкриває все більший потенціал для вдосконалення перекладачів, що знецінює важливість самостійного вивчення